

تحلیل ادغام مدل های ترکیبی در آموزش پرستاری

فروغ ریانی

دانشجوی دکتری پرستاری، دانشکده پرستاری مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

آموزش پرستاری به عنوان یکی از ارکان اصلی سیستم بهداشت و درمان، نیازمند روش های نوین و کارآمد است. ادغام مدل های ترکیبی، که شامل ترکیب روش های سنتی و مدرن آموزشی است، می تواند به ارتقاء کیفیت یادگیری و توانمندی های دانشجویان پرستاری کمک کند. این مدل ها می توانند شامل آموزش های حضوری، آنلاین و تجربی باشند که به دانشجویان این امکان را می دهند تا مهارت های عملی و نظری خود را به طور همزمان تقویت کنند. ادغام مدل های ترکیبی در آموزش پرستاری نشان دهنده یک رویکرد تحول آفرین است که آموزش سنتی را با روش های یادگیری آنلاین ترکیب می کند. این مقاله اثر بخشی و پیامدهای چارچوب های آموزشی ترکیبی را در برنامه های پرستاری تحلیل می کند و بر پتانسیل آن ها برای افزایش مشارکت دانشجو، بهبود نتایج یادگیری و رسیدگی به نیازهای متنوع یادگیرندگان تاکید می کند. با بررسی ادبیات فعلی و مطالعات موردی، تجزیه و تحلیل مزایای انعطاف پذیری، دسترسی، و ادغام فناوری در آموزش پرستاری را برجسته می کند. علاوه بر این، چالش های پیش روی مربیان در اجرای مدل های ترکیبی، از جمله نیاز به آموزش و منابع کافی را مورد بحث قرار می دهد. یافته ها حاکی از آن است که زمانی که مدل های ترکیبی به طور مؤثر طراحی و اجرا شوند، می توانند تجربه آموزشی را برای دانشجویان پرستاری به طور قابل توجهی غنی کنند و آنها را برای پیچیدگی های محیط های مراقبت های بهداشتی مدرن آماده کنند. این مطالعه به گفتمان جاری در مورد استراتژی های آموزشی نوآورانه در پرستاری کمک می کند و توصیه هایی برای تحقیقات و عملکردهای آتی ارائه می دهد.

واژه گان کلیدی: آموزش پرستاری، مدل ترکیبی، آموزش، پرستاری

مقدمه:

آموزش پرستاری جزء حیاتی سیستم مراقبت های بهداشتی است که به عنوان پایه ای برای آماده سازی متخصصان پرستاری شایسته و دلسوز عمل می کند. همانطور که نیازهای مراقبت های بهداشتی تکامل می یابد، آموزش پرستاری باید برای اطمینان از اینکه پرستاران آینده به دانش، مهارت ها و نگرش های لازم برای ارائه مراقبت با کیفیت بالا مجهز هستند، سازگار شود (1) ادغام مدل های ترکیبی در آموزش پرستاری نتایج امیدوارکننده ای را در افزایش یادگیری و آمادگی دانشجویان برای تمرین بالینی نشان داده است. بخشی از حرفه ای شدن همیشه شامل به کارگیری دانش و تمرین مهارت ها در تنظیمات به دقت کنترل شده و نظارت شده برای دریافت بازخورد سازنده است. سالهاست که پرستاران قرائت های BP را روی یکدیگر تمرین کرده اند، یاد گرفته اند که انواع خاصی از مراقبت های فیزیکی را روی آدمک ها انجام دهند، و تریق هایی را با پرتقال تمرین کرده اند. با پیشرفت تکنولوژی، آزمایشگاه های یادگیری در دانشکده های پرستاری اکنون شامل بیماران استاندارد شده (بازیگران)، انواع مختلف مدل های آناتومیک واقعی و شبیه سازهای تمام مقیاس (مانکن هایی هستند که علائم را نشان می دهند و به تصمیمات درمانی و سایر اقدامات پاسخ می دهند). استفاده از شبیه سازی در آموزش پرستاری در حال حاضر یک عنصر رایج در آماده سازی برای تمرین است. (2) استفاده مربیان پرستاری از فناوری در آموزش با سرعت گسترش می یابد. تصور برنامه ریزی یک دوره یا کلاس بدون فکر کردن به فناوری که ممکن است برای مشارکت دادن دانشجویان در یادگیری و رسیدن به اهداف آموزشی دیگر مورد استفاده قرار گیرد، دشوار است. جدیدترین گزارش هوریزون (3) نشان می دهد که تغییر در آموزش عالی در حال رخ دادن است که در آن دانشجویان به جای مصرف محتوای ارائه شده توسط معلم، از طریق ایجاد محتوایی یاد می گیرند. در برنامه های پرستاری بیشتر، دانشجویان به صورت گروهی به حل مسائل، تجزیه و تحلیل موارد، و بحث در مورد سوالات سطح بالاتر در مورد پرستاری می پردازند. آنها وبسایت ها، پادکست ها، ویدیوها و چند رسانه ای دیگر ایجاد می کنند. دانش آموزان با هم و از یکدیگر یاد می گیرند و محصولات یادگیری خود را توسعه می دهند. (4) در مطالعه ای که سوک جونگ لی و همکاران 2013 تحت عنوان تأثیر آموزش شبیه سازی با مدل ترکیبی برای دانشجویان پرستاری بر توانایی عملکرد پرستاری و اعتماد به نفس انجام دادند توانایی عملکرد پرستاری و اعتماد به نفس گزارش شده مربوط به مراقبت از بیماران مبتلا به مشکلات ادراری مورد ارزیابی قرار گرفت. گروه درمان نسبت به گروه مقایسه، توانایی عملکرد و اعتماد به نفس به طور معنی داری بالاتری از خود نشان دادند. سودمندی و رضایت درک شده از آموزش شبیه سازی در گروه آزمایش بالا بود. یافته های این مطالعه نشان داد که شبیه سازی با مدل ترکیبی در آموزش مهارت های قبل از تجربه بالینی مؤثر بوده که نشان داد توسعه مهارت به وضعیت بالینی واقعی وابسته نیست. مربیان پرستاری باید آموزش شبیه سازی را به عنوان ابزاری فراتر از تمرین بالینی در نظر بگیرند. (5) در مطالعه وی. اونور و همکاران در سال 2017 در خصوص ادغام یادگیری مبتنی بر شبیه سازی در برنامه های آموزش پرستاری که در آنکارا، ترکیه، از اکتبر 2014 تا ژوئیه 2015 انجام شد تقریباً همه شرکت کنندگان گزارش کردند که شبیه سازی تفکر انتقادی، مهارت های تصمیم گیری و اعتماد به نفس آنها را قبل از فعالیت بالینی بهبود بخشید و احساس می کردند که در طول فعالیت، پرستار واقعی هستند. نتایج این مطالعه از ادغام تجربیات شبیه سازی ترکیبی در سراسر برنامه درسی پرستاری پشتیبانی کرد. (6) در پژوهش لیزا ای. ویریهانا در سال 2017 تحت عنوان دیدگاه آموزش پرستاری در مورد ادغام یادگیری ویدیویی نشان داد مدل های آموزشی ترکیبی که استفاده از فناوری های آموزشی نوآورانه مانند پخش ویدئو را با روش های سنتی مانند سخنرانی های چهره به چهره ترکیب می کنند، پشتیبانی مداوم وجود دارد. دسترسی و استفاده از روش های آموزشی مؤثر و نوآورانه ای که تجربیات یادگیری دانشجویان را تکمیل می کنند، برای دانشگاهی/آموزشی پرستار مهم است. اینها ممکن است با مدل های

تدریس به خوبی تثبیت شده متفاوت باشند، با این وجود، شیوه‌های تدریس باید به گروه‌های مختلف دانشجویان پرستاری چند نسلی پاسخ دهد و ابزارهای پشتیبانی یادگیری فعلی و سبک‌های یادگیری آنها را تکمیل کند. استفاده از ویدئو به عنوان یک ابزار یادگیری در صورتی که به طور موثر اجرا شود می‌تواند گزینه‌ای جایگزین برای پشتیبانی یادگیری برای دانشجویان فراهم کند. هدف این رویکردهای نوآورانه در آموزش پرستاری، تجهیز بهتر پرستاران آینده برای پیچیدگی‌های مراقبت از بیمار و چشم انداز مراقبت‌های بهداشتی در حال تحول است. (7) در پژوهشی که ورونیکا و همکاران در سال 2017 تحت عنوان مروری تلفیقی از مدل‌های تدریس در کلاس درس معکوس در آموزش پرستاری انجام دادند دریافتند که آموزش پرستاری در حال انطباق با نیازهای پیچیده بیمار است و دانشجویان در تلاش برای به کارگیری دانش برای تصمیمات بالینی موثر هستند. این بررسی 13 مطالعه را در مورد مدل‌های کلاس درس معکوس، با استفاده از چارچوب Whittemore و Knafl تجزیه و تحلیل می‌کند. از 95 رکورد، 82 مورد حذف شدند و 13 مورد برای تجزیه و تحلیل باقی ماندند. یافته‌ها بینش‌هایی را در مورد طراحی کلاس درس معکوس ارائه می‌کنند و ضرورت روش‌های مبتنی بر شواهد را برای بهبود اجرا در آموزش پرستاری برجسته می‌کنند. (8) در مطالعه مروری آنیسی و همکاران در سال 2009 در خصوص تأثیر انفورماتیک بر آموزش پرستاری انجام دادند دریافتند که بر اساس یک مطالعه توسط موسسه پزشکی، سیستم مراقبت‌های بهداشتی فعلی با چالش‌های متعددی مواجه است که ممکن است با تغییر در آموزش حرفه‌های بهداشتی برطرف شود. این مطالعه بر ادغام پنج شایستگی اصلی در آموزش حرفه‌های بهداشتی متمرکز بود که یکی از آنها انفورماتیک بود. این تحلیل انتقادی به بررسی استفاده کنونی از فناوری و استراتژی‌های آموزشی آنلاین در آموزش پرستاری می‌پردازد. همچنین تأثیر بالقوه ادغام انفورماتیک در آموزش پرستاری را برای افزایش مهارت‌های شناختی پرستاران برای ترویج پرستاری مبتنی بر شواهد بررسی می‌کند. مزایا و معایب استفاده از آموزش آنلاین در آموزش دانشجویان پرستاری و توصیه‌هایی برای بهترین شیوه‌های آنلاین در آموزش پرستاری مورد بحث قرار گرفته است. (9) هولادی و همکاران در مطالعه پرداختن به چالش‌ها در آموزش پرستاری از طریق یک مدل آموزش بالینی بر اساس چارچوب یادگیری ترکیبی و مبتنی بر تحقیق در سال 2008 یک مدل آموزش بالینی یادگیری مبتنی بر تحقیق مبتنی بر تحقیق و ترکیبی ابتکاری را توصیف کردند که در برنامه‌های پرستاری تسریع دوره کارشناسی در سه دانشکده پرستاری دانشگاه در منطقه شهری واشنگتن دی سی استفاده می‌شود. نویسندگان نقش‌های دانشجویان و استاد را توصیف می‌کنند و نمونه‌هایی از معیارهای درجه بندی را ارائه می‌دهند. اساتید و دانشجویان پرستاری از سه دانشکده پرستاری، الگوی آموزش بالینی را یک رویکرد یاددهی-یادگیری ارزشمند می‌دانند که رابطه بین تئوری و عمل را تقویت می‌کند، دانشجویان را برای تفکر انتقادی و عمل موثر آماده می‌کند و دانشجویان و اساتید را برای یک عمر یادگیری در جهانی در حال تغییر آماده می‌کند. (10) این مقاله به بررسی چشم‌انداز فعلی آموزش پرستاری ترکیبی می‌پردازد، مطالعات کلیدی و بهترین شیوه‌ها را برجسته می‌کند که مزایا و چالش‌های این رویکرد نوآورانه را نشان می‌دهد. با درک ادغام مدل‌های ترکیبی، مربیان می‌توانند دانشجویان پرستاری را به مهارت‌ها و دانش لازم برای پیشرفت در یک سیستم مراقبت‌های بهداشتی پیچیده‌تر مجهز کنند.

روش

برای تجزیه و تحلیل مفهوم ادغام مدل‌های ترکیبی در آموزش پرستاری، مدل ترکیبی از میان روش‌های مختلف موجود برای تحلیل مفهوم استفاده شد. این مدل توسط شوارتز بارکوت و کیم در (1986) ارائه شده است، در این مطالعه، سه فاز مدل ترکیبی برای تحلیل ادغام مدل‌های ترکیبی در آموزش پرستاری اعمال می‌شود، به کار گرفته شد. مرحله نظری با انتخاب مفهوم آموزش پرستاری و مرور ادبیات آغاز شد. پایگاه‌های اطلاعاتی CINAHL، PubMed، Science Direct، و Google Scholar به طور

سیستماتیک جستجو شدند. جستجو با استفاده از عبارات مش "آموزش"، "پرستاری"، "آموزش پرستاری"، انجام شد. سپس، تمام مطالعات کمی و کیفی جمع‌آوری شده که تا سال 2023 منتشر شده بود، بررسی شد.

نتیجه‌گیری

آموزش پرستاری نقشی حیاتی در شکل دادن به آینده مراقبت های بهداشتی ایفا می کند. با انطباق با نیازهای متغیر حرفه و جامعه، برنامه های پرستاری می توانند پرستاران آینده را به مهارت ها و دانش لازم برای رویارویی با چالش های مراقبت های بهداشتی مدرن مجهز کنند. بهبود مستمر در آموزش پرستاری نه تنها کیفیت مراقبت ارائه شده را افزایش می دهد، بلکه به سلامت و رفاه کلی جوامع نیز کمک می کند. ادغام مدل های یادگیری ترکیبی در آموزش پرستاری نشان دهنده پیشرفت قابل توجهی در نحوه آموزش متخصصان مراقبت های بهداشتی آینده است. این رویکرد آموزشی، آموزش سنتی را با یادگیری آنلاین ترکیب می کند و امکان تجربه یادگیری انعطاف پذیرتر و شخصی تر را فراهم می کند با استفاده از ترکیبی از منابع آنلاین و تعاملات حضوری، دانشجویان می توانند به روش های مختلف با مطالب درگیر شوند. این رویکرد چندوجهی به سبک های مختلف یادگیری پاسخ می دهد و درک مفاهیم پیچیده را برای آنان آسان تر می کند. مؤلفه های آنلاین یادگیری ترکیبی به دانشجویان امکان می دهد در هر زمان و هر مکان به مواد درسی دسترسی داشته باشند، که به ویژه برای کسانی که بین مطالعات و تعهدات کاری یا شخصی تعادل برقرار می کنند، مفید است. این انعطاف می تواند منجر به افزایش مشارکت و حفظ بهتر اطلاعات شود. یادگیری ترکیبی توسعه مهارت های ضروری مانند یادگیری خودراهبر، مدیریت زمان و سواد دیجیتال را تشویق می کند. این مهارت ها برای پرستارانی که باید به طور مداوم دانش خود را به روز کنند و با فناوری های جدید در مراقبت های بهداشتی سازگار شوند، بسیار مهم است. ترکیب تجربیات عملی از طریق شبیه سازی و قرارگیری بالینی در کنار دانش نظری به دانش آموزان کمک می کند تا آنچه را که می آموزند در محیط های دنیای واقعی اعمال کنند. این رویکرد عملی در پرستاری حیاتی است، جایی که مهارت های عملی به اندازه درک نظری مهم است. در حالی که مزایای آن قابل توجه است، چالش هایی برای اجرای یادگیری ترکیبی در آموزش پرستاری وجود دارد. ممکن است همه دانشجویان دسترسی برابر به فناوری یا محیط یادگیری مساعد در خانه نداشته باشند. موسسات باید اطمینان حاصل کنند که همه دانشجویان منابع مورد نیاز برای موفقیت را دارند. مربیان باید به اندازه کافی آموزش ببینند تا یادگیری ترکیبی را به طور موثر ارائه دهند. این شامل درک چگونگی ایجاد محتوای آنلاین جذاب و تسهیل بحث در کلاس های مجازی و فیزیکی است. طراحی یک برنامه درسی که به طور موثر یادگیری آنلاین و حضوری را ادغام کند می تواند پیچیده باشد. این نیاز به برنامه ریزی دقیق دارد تا اطمینان حاصل شود که تمام اهداف یادگیری برآورده شده است. با وجود این چالش ها، پتانسیل یادگیری ترکیبی برای تغییر آموزش پرستاری بسیار زیاد است. با اتخاذ راهبردهای مناسب و ارزیابی مستمر اثربخشی این رویکرد، موسسات آموزشی می توانند فارغ التحصیلان پرستاری کاملی تولید کنند. این پرستاران آینده نه تنها به مهارت های بالینی لازم بلکه به تفکر انتقادی و سازگاری مورد نیاز برای پیشرفت در چشم انداز مراقبت های بهداشتی در حال تکامل مجهز خواهند شد. در نهایت، این منجر به بهبود کیفیت خدمات مراقبت های بهداشتی و نتایج بهتر بیمار می شود.

منابع:

1. Zechariah, S., Ansa, B.E., Johnson, S.W., Gates, A.M. and Leo, G.D., 2019, October. Interprofessional education and collaboration in healthcare: an exploratory study of the perspectives of medical students in the United States. In *Healthcare* (Vol. 7, No. 4, p. 117). MDPI.
2. Lavoie, Patrick PhD, RN; Clarke, Sean P. PhD, RN, FAAN. Simulation in nursing education. *Nursing* 47(7):p 18-20, July 2017. | DOI: 10.1097/01.NURSE.0000520520.99696.9a
3. Johnson L, Adams Becker S, Estrada V, Freeman A. NMC Horizon Report: 2014 Higher Education Edition. Austin, TX: The New Media Consortium; 2014
4. Oermann MH. Technology and teaching innovations in nursing education: engaging the student. *Nurse Educ.* 2015 Mar-Apr;40(2):55-6. doi: 10.1097/NNE.0000000000000139. PMID: 25693068.
5. Lee, S., Park, Y.M., & Noh, S.M. (2013). The Effects of Simulation Training With Hybrid Model for Nursing Students on Nursing Performance Ability and Self Confidence. *Korean Journal of Adult Nursing*, 25, 170-182.
6. Unver, V., Basak, T., Ayhan, H., Cinar, F.I., Iyigun, E., Tosun, N., Tastan, S., & Köse, G.D. (2017). Integrating simulation based learning into nursing education programs: Hybrid simulation. *Technology and health care : official journal of the European Society for Engineering and Medicine*, 26 2, 263-270
7. Wirihana, L.A., Craft, J.A., Christensen, M., & Bakon, S. (2017). A nursing education perspective on the integration of video learning: a review of the literature.
8. Njie-Carr, V.P., Ludeman, E.M., Lee, M.C., Dordunoo, D., Trocky, N.M., & Jenkins, L.S. (2017). An Integrative Review of Flipped Classroom Teaching Models in Nursing Education. *Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, 33 2, 133-144.
9. Ainsley, B., & Brown, A.H. (2009). The impact of informatics on nursing education: a review of the literature. *Journal of continuing education in nursing*, 40 5, 228-32.
10. Holaday, S.D., & Buckley, K.M. (2008). ADDRESSING CHALLENGES IN NURSING EDUCATION Through a Clinical Instruction Model Based on a Hybrid, Inquiry-Based Learning Framework. *Nursing Education Perspective*, 29, 353-358.

Analysis of the integration of hybrid models in nursing education.

Forough Rayyani

PhD student in nursing, Mashhad School of Nursing, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

Abstract

Nursing education, as a core pillar of the healthcare system, requires innovative and efficient methods. Integrating blended models, which involve combining traditional and modern teaching methods, can help improve the quality of learning and the capabilities of nursing students. These models can include face-to-face, online, and experiential learning that allows students to simultaneously strengthen their practical and theoretical skills. Integrating blended models in nursing education represents a transformative approach that combines traditional education with online learning methods. This article analyzes the effectiveness and implications of blended educational frameworks in nursing programs, emphasizing their potential to increase student engagement, improve learning outcomes, and address the diverse needs of learners. By reviewing the current literature and case studies, the analysis highlights the benefits of flexibility, accessibility, and technology integration in nursing education. In addition, it discusses the challenges educators face in implementing blended models, including the need for adequate training and resources. Findings suggest that when blended models are effectively designed and implemented, they can significantly enrich the educational experience for nursing students and prepare them for the complexities of modern healthcare environments. This study contributes to the ongoing discourse on innovative educational strategies in nursing and provides recommendations for future research and practice.

Keywords: Nursing education, hybrid model, education, nursing